

Газет 1930 жылдың 10 қазанынан шыға бастады

АУДАН ТҰРҒЫНДАРЫНЫҢ НАЗАРЫНА!

Қазақстан Республикасы Президентінің 2022 жылғы 3 наурыздағы №826 "Әкімдердің халықпен кездесулерін өткізу туралы" Жарлығын іске асыру аясында Созақ ауданының әкімі Тұрысбеков Мұхит Сексенбайлының Шу ауылдық округінің тұрғындарымен кездесуі 2023 жылғы 26 қаңтар сағат 10.00-де Ж.Қаламбаев атындағы жалпы орта мектебінде өтеді.

Азаматтарды жеке қабылдау 2023 жылғы

26 қаңтар сағат 11.30-да Ж.Қаламбаев атындағы жалпы орта мектебінде өтеді.

Тасты ауылдық округінің тұрғындарымен кездесуі 2023 жылғы 26 қаңтар сағат 15.00-де Абай атындағы жалпы орта мектебінде өтеді.

Азаматтарды жеке қабылдау 2023 жылғы 26 қаңтар сағат 16.30-да Абай атындағы жалпы орта мектебінде өтеді.

Қыземшек кентінің тұрғындарымен кездесуі 2023 жылғы 27 қаңтар сағат 11.00-де Қыземшек кентінің Л.Бөкенов атындағы жалпы орта мектебінде өтеді.

Азаматтарды жеке қабылдау 2023 жылғы 27 қаңтар сағат 12.30-да Қыземшек кентінің Л.Бөкенов атындағы жалпы орта мектебінде өтеді.

Жуантөбе ауылдық округінің тұрғындарымен кездесуі 2023 жылғы 27 қаңтар сағат 15.00-де С.Сейфуллин атындағы жалпы орта мектебінде өтеді.

Азаматтарды жеке қабылдау 2023 жылғы 27 қаңтар сағат 16.30-да С.Сейфуллин атындағы жалпы орта мектебінде өтеді деп жоспарлануда.

Президент БАӘ Премьер-министрінің орынбасарымен кездесті

Біріккен Араб Әмірліктеріне ресми сапары аясында Қасым-Жомарт Тоқаев БАӘ Премьер-министрінің орынбасары Шейх Мансур бен Заид Әл Нахаянмен кездесті, деп хабарлайды Egemen.kz.

Кездесу барысында Мемлекет басшысының БАӘ Президенті шейх Мұхаммед бен Заид әл Нахаянмен бүгінгі келіссөзінде қол жеткізілген уағдаластықтарды іске асыру мәселелері талқыланды. Әңгімелесу барысында Қазақстан мен Әмірліктер арасындағы сауда-экономика-

лық және инвестициялық қарым-қатынасты одан әрі нығайтудың маңызды екені атап өтілді.

Сондай-ақ экономиканың түрлі саласындағы бірлескен бастамалар мен жобаларды жүзеге асыру жұмысын жандандыру қажет екеніне назар аударылды.

«Ауыл-ел бесігі» жобасы аясында 3,5 мың ауыл толық жаңғыртылады

Премьер-министр Елихан Смайловтың төрағалығымен өткен Үкімет отырысында әлеуметтік және инженерлік инфрақұрылымды жаңғырту арқасында ауылдағы өмір сүру сапасын жақсарту бойынша «Ауыл – ел бесігі» жобасын іске асыру барысы қаралды.

3,7 мыңнан астам жоба іске асырылды

Ұлттық экономика министрі Әлібек Қуантыровтың айтуынша, 2023 жылғы 1 қаңтардағы мәлімет бойынша республикада 6 293 ауылдық елді мекен бар, онда 7,8 млн-ға жуық адам тұрады. «Ауыл – ел бесігі» жобасын іске асыру үшін елдегі ауылдардың жалпы санынан даму әлеуеті жоғары, ауыл тұрғындарының 90%-ы тұратын 3,5 мың ауылдық мекен іріктеліп алынды.

Министрдің сөзіне қарағанда, бұл ауылдарды дамыту бойынша жұмыс 2019 жылдан бастап «Ауыл – ел бесігі» жобасы шеңберінде жоспарлы түрде басым тәртіппен жүзеге асырылуда. Жобаның мақсаты – инфрақұрылымды жаңғырту есебінен ауыл тұрғындарының өмір сүру сапасын жақсарту, ауылдарды өңірлік стандарттар жүйесінің параметрлеріне жеткізу.

Бұл үшін 2019-2022 жылдары республикалық бюджеттен 326 млрд теңге бөлініп, 3,7 мың жоба іске

асырылды. Атап айтқанда, 334 тұрғын үй-коммуналдық шаруашылық нысаны, 1,2 мың әлеуметтік инфрақұрылым нысаны және 2,2 мың көлік инфрақұрылымы нысанын жаңадан салуға және жөндеуге мүмкіндік берді, шамамен 30 мың жұмыс орны құрылды.

«2022 жылы 577 ауылдық елді мекенде 1 мыңнан астам жобаны іске асыруға 128 млрд теңге бөлінді. Осы жылдың 1 қаңтарындағы мәлімет бойынша облыс әкімдіктері бөлінген қаражаттың 94%-ын игерген», деді Ә.Қуантыров.

Қаражаттың жоғары игерілуі Атырау, Қостанай, Солтүстік Қазақстан, Түркістан облыстарында байқалды. Сонымен қатар қаражаттың ең төмен игерілуі Ұлытау, Маңғыстау және Батыс Қазақстан облыстарын-

да тіркелді.

Ұлттық экономика министрі өңірлерде құрылыс және жөндеу жұмыстарын талап ететін бірқатар мысалды көрсетті. Оның мәлімдеуінше, нысандардың басым бөлігі – әлеуметтік салада. Аталған мәселелерді шешу үшін облыс әкімдіктерімен бірлесіп, жобалардың тізімі қалыптастырылды.

Алдағы уақытта республикалық бюджетті нақтылау барысында тиісті өтінім ұсынылады. Соның ішінде жаңадан құрылған Абай, Жетісу, Ұлытау облыстарына ерекше көңіл бөлу қарастырылған. Министрлік жыл сайын ауылдардың өңірлік стандарттар жүйесіне сәйкес қамтамасыз етілуіне мониторинг жүргізеді. «Өңірлік стандарттар жүйесінің мақсаты – ауылдық аумақтардың әлеуметтік-экономикалық әлеуетін дамыту және қолдау арқылы ауыл халқының өмір сүру сапасын арттыруға жағдай жасау», деді Ә.Қуантыров.

Жобаның өткен жылдарда іске асырылуы нәтижесінде өңірлердің көрсеткіштері стандарттар жүйесінің талаптарына сәйкес жоғарылады. Мәселен, орташа қамтамасыз ету 2021 жылы 64,1%-ды құрады, бұл көрсеткіш 2019 жылмен салыстырғанда, 9,3%-дық пунктке жоғары.

2023 жылы министрлік облыс әкімдіктерімен бірлесіп, 736 ауылдық елді мекенде 143 млрд теңге сома-

сына 1,5 мың жобаны іске асыруды жоспарлап отыр. Оның ішінде 102 млрд теңгесі жалпы сипаттағы трансферттерде есептеліп, жергілікті бюджеттердің шығыстар базасына берілді. Бұл тұрғын үй-коммуналдық шаруашылық саласындағы 119 жобаны, әлеуметтік инфрақұрылымның 275 жобасын, оның ішінде 91 білім беру, 45 денсаулық сақтау, 139 мәдениет және спорт саласындағы жобаларды іске асыруға және ауыл ішіндегі жолдарды жақсартуға бағытталған 1,1 мың жобаны орындауға мүмкіндік береді.

Қазіргі уақытта сапалық көрсеткіштерді енгізуді ескере отырып, өңірлік стандарттар жүйесінің жаңа форматы әзірленді. Өңірлік стандарттар жүйесінің жаңа форматына әкімшілік-аумақтық бірліктердің мәртебесін қосуды ескере отырып, цифрлы көрсеткішпен бірге сапалық сипаттама жүйесін енгізу арқылы интегралдық бағалау енгізілді. Сонымен қатар 12 бағыт бойынша санаттау және бағыттар бойынша қамтамасыз етуді есептеу көзделген.

Бұдан басқа, министрлік өңірлік стандарттар жүйесінің әлеуметтік объектілермен және қызметтермен қамтамасыз етілу көрсеткішін ескере отырып, жалпы сипаттағы трансферттің шамасын айқындау қағидаларын өзектендіру бойынша жұмыс жүргізуде.

(Жалғасы 2-бетте).

Осыдан шамамен екі ай бұрын редакциямызға жеке жұмыстарымен бас сұққан ауданымыздың құрметті азаматы, қадірлі қариясы Бүркіт Арынбеков: «Асалаумағалейкүм!» деп, салған жерден сәлем беріп, жауабын алып жатты. Қашанғы асықпайтын әдетімен жағдай сұрасып алған соң, менің жұмыс үстеліме таяп келді де: «Данияржан, сен осы менің «Қош бол, қандауыр!» деп аталатын кітабымды оқыдың ба?» деп сұрады. Әңгіменің былай өрбитінінен хабарсыз мен біраз абдырап барып: «Жоқ Бүке, оқымаппын» деп ұяла жауап қайырдым. Бәлкім, оқымағанымды сол алғаш абдырағанымнан ақ сезіп қойса керек, қағылез қарт менің жауабымды есітер- есітпес: «Саған екі ай уақыт беремін, оқы! Екі айдан соң аудандық газеттен пікіріңді оқитын болайын. Маған сенің пікірің маңызды. Мүмкін болса, соңғы шыққанын оқы!» деді дағы редакцияға келгендегі жұмысын жайғап жүре берді.

Әрине, ауданымыздан шығып кітап

болды. Олар жайында «Қош бол, қандауыр!» кітабында кейіпкерімнің өзі де сондай бір сағынышпен, қимас құрметпен еске алады. Дегенмен, Бүкеңнің мен өкілі болып табылатын орта буын мен алдын жасаған аға буын ұрпақтың жадында алар орыны ерекше еді. Тіпті, Созақ медицинасы сөз болған жерде бұл екі буын ұрпақтың көз алдына ең әуелі қолында қандауыры, теріскейдің тәп- тәуірі елестеп, тіліне есімі оралары хақ. Әлбетте, қырық жылдан астам уақыт қандауырын қолынан түсірмегендегі кейіпкерімнің мақсаты елге танылып, атын шығару емес еді. Керісінше, әуелі өзіне сенім артқан жақындарының, әсіресе ағасы Шора қарияның үмітін ақтап, білімді де білікті әрі кәсіби дәрігер болу еді бар арманы. Сөйтіп, Арынбековтер әулетінен алғаш жоғарғы оқу орнына түсіп, жақсыға бітіріп шығып, артынан ерген іні-қарындастарына, ұл-қыздары мен немере-шөберелеріне бағыт-бағдар беретін бағдаршам болу еді

қариялар зейнеткерлікке шықса да өзінің өмірін қоғамнан бөліп қарай алмайды, сөйтіп, түрлі қоғамдық жұмыстарды атқарып, биліктің маңында жүреді. Осы тұрғыдан алғанда Бүркіт Арынбекұлын кейінгі топ қариялардың қатарына жатқызуға болатын шығар. Дегенмен, бұл топ қариялардың өзін екіге бөліп қарастырған жөн деп ойлаймын. Біреулері балаларының немесе немерелерінің биліктің маңында жүрулері үшін я биліктің шотын шауып, я шантаж жасап жүреді. Ал, Бүкеңді бұл топқа жатқызуға келмейді. Олай дейтінім, осы күнге дейін ол кісінің өзінің ауданымыздың Құрметті Азаматы, Шолақорған ауыл әкімдігіне қарасты Ардагерлер кеңесінің төрағасы қызметтерін пайдаланып, балаларын немесе немерелерін қызметке тықпалап, соларды қрышавать етіп жүргенін көрмеппін. Керісінше, түрлі жиындарда қоғамдағы түйткілді дүниелерді қозғап, билік иелерінің сол мәселеге көңіл бөлулеріне және оң шешімін

Қандауырмен қош айтысып, қарттықпенен қауышқан жан!

жаздым деген әрбір азаматтың қолжазбасын оқуға міндетті емес екенімді білсем де, өзімді Бүркіт қарияның алдында қарыздар адамдай сезіндім де қалдым. Содан, уәде берген соң әрине орындау керек, жалма-жан орталық кітапхананың меншігіндегі «Қош бол, Қандауыр!» кітабының соңғы нұсқасын тауып алып, оқуды бастап кеп бердім. Бұған дейін де ауданымызға танымал бірқатар азаматтардың осы тақылеттес кітаптарын оқыған соң ба, әйтеуір бұл кітаптың да бас жағы маған таныс боп көрінді. Сол, кеңестік кезең, қиын балалық шақ, жалынды жасөспірімдік және жастық өмір. Не керек, кітаптағы студенттік кезеңге келіп қалғанда бір үзіліс жасап алуды ұйғардым. Бірақ «Құланның қашуына, мылтықтың басуы» деп, сол тұста ауыл әкімінің есебінде Бүркіт қария екеуіміздің жолымыз тағы да тоқайласып қалмасы бар ма. Амандық-саулық үстінде: «Неғылдың Данияржан, оқып шық-

керек. Алайда, әріқарай созып жүре беруге болмайтын іштей сезіндім. Сонымен, үйге келе сала «Қош бол, Қандауыр» кітабын қолыма алып, бір деммен аяқтап тастауға бекіндім. Жалпы, мен ес білгелі естіп, көріп-біліп жүрген өмірі болған соң ба, кітаптың жалғасында айтылар ой маған аса таңсық емес еді. Сол себепті ма екен, әйтеуір кітаптың соңын оқып отырып бұдан былайғы жерде әр оқығаның қалай өрбуі тиіс екендігі жайлы іштей топшылап отырдым. Тура бір кітапты Бүркіт қария емес, өзім жазғандай сезіндім өзімді. Негізінен, Бүкеңнің бұған дейінгі өмірі (балалығы мен жастық шағы, студенттік әрі әскери өмірі) ол кісінің отбасына, ағайын-туысы мен дос-жарандарына, қала берді көрші-қолаңдары мен әріпте-

бар ниеті. Алайда, аппақ арманы Арынбековты аңсағанынан алыстарға апарды. Ол, Арынбековтер әулетінің немесе Құмкенттіктердің ғана Бүркіті боп қалмады. Керісінше, Қазақ медицинасының майталманы, Теріскейдің талантты тұлғасы боп қалыптасты. «Қош бол, Қандауыр!» кітабын оқыған оқырманы, Бүкеңмен бірге жасасқан бұқарасы ол кісінің кәсіби жетістіктеріне, елінің, ерінің жанына талай рет арашасы болғанына куә. Сол үшін де елу жылға жуық елі үшін еткен еңбегін елеп, Созақтың саңлақтарына ғана берілуі тиіс, теріскейдің «Құрметті азаматы» деген ең жоғарғы атақты Арынбектің арда ұлына лайық көріп, беріп отыр. Десек те, мен бүгін Бүкеңнің білікті дәрігерлігіне қоса, бейнетінің зейнетін көретін зейнеткерлік шағы жайлы да сөз еткім кеп отыр. Себебі, біздің қоғамда зейнеткерлікке шыққан әр қария әрі қарайғы өмірін әрқилы өрбітеді. Мысалға, бір қариялар өмірі бойы басшылық қызметтерде жүреді дағы, зейнеткерлікке шыққан соң бірден өзін қоғамнан оқшаулап, қорасындағы малына қарап, немерелерінің тәрбиесімен айналысуды өзіне мақсат етіп қояды. Енді бір

табуына мейлінше ықпал етіп жүреді. Сосын, қандай жиында болмасын сөз алып, бата берер болса, үнемі еліміздің аман, жұртымыздың тыныш, қой үстіне бозторғай жұмыртқалаған заман болғанын Тәңірден тілеп жүреді. Тағы да Бүркіт Арынбекұлының қарттығының мына қыры ұнайды маған. Әрдайым өне бойын өсектен, өтірік пен құр мақтаннан аулақ ұстап жүреді. Сонымен қатар, соңғы уақыттарда атабабамыздан мұра болып жатқан хақ дініміз Исламды практикалық тұрғыдан ұстанып, бес уақыт намазы мен оразасын уақытылы оқып, үзбей ұстап жүреді. Сондай-ақ, мейлі мешіттерде болсын, мейлі жылы қауым бас қосқан жерлерде болсын қазыналы қартқа лайық сөздер сөйлеп, үнемі ел идеологиясын насихаттап отырады. Кейіпкерімнің тағы бір артықшылығы өзімен замандас басқа да қариялар секілді өзінің өмірі мен жүріп өткен еңбек жолынан келер ұрпаққа үлгі-өнеге болар дүниелер жазып, ертеңгі ұрпақтың тәрбиесіне де үлес қосып жүреді. Ең бастысы, қайсыбір қазымыр қарияларға ұсап, саясатқа араласып, бұқара мен биліктің арасына өсек айтып, қоғамның бірлігін бұзатын тірлікке бармайды. Әрине, мұны мен Бүркіт Арынбекұлының әкесі мен өзіне үлгі еткен Шора қария секілді ағаларынан алған тәрбиесі мен көркем мінез-құлқының жемісі деп білемін. Ә, айтқандай! Бүкең мың жерден «Қош бол, Қандауыр!» деп кітап жазып, дәрігерлік кәсібін доғарып, бүгінге дейінгі бейнетінің зейнетін көруге кеттім десе де, Созақ қоғамы, жерлес пациенттері мен әріптестері ол кісінің түбегейлі қандауырдан қол үзіп кетуге мұрша бермеуде деп те естідім. Демек, Бүкең қанша жерден қандауырдан кетсе де қандауыр ол кісінің кетуіне мүмкіндік бермей тұр ғой деймін. Осы ретте кейіпкерім Бүркіт Арынбекұлына өзімнің, оқырмандарымның атынан: «Бүке, бір замандар Созақ қоғамына қандауырыңызбен қалтқысыз қызмет етіп, Нар болдыңыз! Бұдан былайғы жерде де бар болыңыз, қоғам қажет етіп жатса, денсаулығыңыз көтерсе, әлі де арада қандауырыңызды қолға алып, отаңыз бен батаңызды жасап, қауымыңыздың құрметіне бөленіп жүре беріңіз!» деген нотада бүгінгі мақалама соң бергім кеп отыр.

Данияр БЕК.

тың ба?» деп сұрап үлгерді. Мен де әлі уақытым барын қаперімде ұстасам керек асып-саспастан: «Иә, бастадым Бүке, бірақ аяқтамадым. Өзіңіз екі ай уақыт берген жоқ па едіңіз?» деп құтылдым. Ол кісі де әдеттегісінше миығынан мырс етіп күліп алды да басын изеп, екі көзін қатар жұмып келіскендігін білдірді. Бәлкім Бүкеңнің уәжге тұратын мәрт буынның адамы екенін малдансам

стеріне қызық болуы мүмкін. Ал енді былайғы жұртқа Бүкеңнің дәрігерлік өмірі, қолынан қандауыры түспеген қартайып, зейнеткерлікке шыққанға дейінгі кәсіби ғұмыры аса қызықты. Олай дейтінім, кейіпкерім Бүркіт Арынбекұлын «Бүкең», Созақ ауданының Құрметті азаматы, ауылымыздың арда ақсақалы еткен нақ осы дәрігерлігі. Әрине, ауданымызда Бүкеңге дейін де небір мықты дәрігер

САҒЫНЫШ ЕКЕН БАЛА КЕЗ

Шіркін, балалық шаққа не жетеді!

Сол кездер естен кетпейді. Көңіл ерекше толқып, жүректі сағыныш сезімі көрнейді. Өткен кездердің қызықты сәттері әлі күнге дейін көз алдымда. Уақыт өткен сайын сол жылдар еске түсіп, жүректі ерекше толқытады.

Бала күндерім табиғаты көркем, суы шипалы Қызылкөлдің жағасында өтті. Сол кездерде көлге құятын Үшбас өзенінің суы да мол болатын. Көктем айларында көлдің суы арнасынан асып, Жыңғылды өзекегі асфальт жолға жетіп жататын. Міне, осы сәттерде қызылкөлдiктер балыққа қарық болатын. Әлгі арнасынан асқан су бір айдың көлемінде тартылып, шағын көлшіктерге айналатын. Көлшіктегі балықтар күнге шағылысып көздің жауын алатын. Ойын қызығына тоймай жүрген балалар күн сайын есекпен, велосипедпен көлге қарай ағылатынбыз. Бізге балық аулаған қызық. Көбінесе балықты қолмен ұстайтынбыз. Үп-үлкен сазан балықтар көлшіктерде тулап жататын. Кей күндері үйден шелек алып барып, тастардан ошақ жасап, соған от жағып, балық сорпа жасаушы едік. Далада ішкен сол сорпаның дәмі әлі күнге дейін таңдайдан кетпейді. Көлді айнала ұшқан шағалалар да балыққа қарық болып, айнала ұшып қаңқылдап төңіректі керемет сәнге бөлейтін. Арақиді көлден аққуларды да кездестіріп қалатынбыз. Көлге үйрек қонып, қаз ұшып жататын. Дәл іргесіндегі Қызыл сеңгір де сол уақытта біздерге тым биік болып көрінуші еді. Төбесіне шығып төңірекке қарасаң төмендегі көл алақандағыдай көрінетін. Әрмен іректе Үшбас өзенінің көлге құяр тұсында сарқырама болатын. Таудан екпінмен келген өзен суы сарқырай ағатын. Сондықтан ол жерді ауыл тұрғындары сарқырама деп атайтын. Көктем айында Сарқырамадан да талай мәрте балық аулағанбыз. Сенбі, жексенбі күндері бұл жерден адам қарасы көп көрінетін. Әсіресе Жаңатас қаласынан адамдар мол келетін. Келгендер күнге қыздырынып, өзеннің суына шомылып, балық аулап, әуесқой балықшылар балыққа қарық болып жататын. Көктем айында су мол болатын. Кей кісілер өзенге қармақ салып, қалтқыны қашан балық қабады екен деп қызықтап отыратын.

Балыққа кейде сұранып,

кейде

үйдегілерге айтпай қашып кететінбіз. Жазғы демалыста көбінесе мен нағашыларымының үйінде жүретінмін. Өйткені менен бір жас үлкен нағашы ағам Сағынтай екеуміздің жұбымыз жазылмайтын. Оған серік болсын деп мені нағашы атам мен әжем жазғы каникулда үйлеріне алып қалатын. Нағашы аталарым шетінен өнерпаз еді. Үйлерінің төрінде гармонь, домбыра, қобыз, мандолин ілулі тұратын. Осы аспаптарда олар керемет ойнайтын. Әр күн сайын кешкілікте малды жайғап, астарын ішіп болғаннан кейін бір-бір аспапты қолдарына алып концерт қоятын. Жаздың жайма шуақ кешінде далада айтылған ән мен күмбірлете шертілген күй бүкіл ауылға жетіп жататын. Сол кездегі адамдардың бауырмашылдығына таң қаламын. Бір-біріне жапсарласа салынған қоржын тамдардың алдындағы сәкіде жаздың күндері бір әулеттің адамдары бір дастархан басында ас ішетін. Әулеттің үлкені-Қойшыбай атамыз. Ол кісі ортаға келген кезде қалған бауырлары орындарынан ұшып тұрып, сәлем беріп, құрақ ұшатын. Атамыздың айтқан сөзі бүкіл әулетке заң. Бір адам ол кісінің алдын кесіп өтпейді. Кей күндері атамыздың көңіл-күйі болмаса көк есегінен түспей, түксиген қабағын ашпаған қалпы есіктің алдынан ойқастап, ары-бері өтіп, қыр көрсететін. Атамыз ашулы екен ғой деп, оған ешкім тіл қатпайтын. Лажы болса мұндай сәттерде ешкім оның көзіне түспеуге тырысатын. Ол кезінде керемет көкпаршы, шабандоз болған кісі екен. Аудан төңірегінде өткен талай көкпарларға қатысып, өзінің мықтылығымен көзге түсіп, танылған. Өмірлік жары Зияш апамыз балажан, кең пейілді, ақжарқын кісі еді. Атамыз екеуі қолдарына бес-он тұяқ майда мал ұстайтын. Зияш апамызды біздер «Дәу апа» дейтінбіз. Ол кісінің шын аты Зияш екенін біздер есейген кезде білдік. Екі бөлемелі қоржын тамын Зияш апамыз тап-таза етіп ұстай-

ретін.

Әжелеріміз тәтті қауынан қауын құрт, қауын ішек жасай-

тын. Ауласында көлденең шөп жатпайтын. Қашан барсақта тап-таза болып тұратын. Мал ұстайтын қорасының тазалығына да айрықша мән беретін. Күндіз қораларын тап-тинақтай етіп, сыпырып, тазалап қоятын. Бір құмалақ малдың қиын кездестіру-мүмкін емес болатын. Ел жатар кезде қойларын далаға шығарып, бірздан кейін қайта қамап жататын. «Апа-ау, мұныңыз не десек», «Е, айналайындарай, олар да сыртқа шығып алып жатсын дегенім ғой» дейтін. Сондағысы малдар кіші дәреті мен құмалағын сыртқа тастасын дегені екен ғой. Жарықтық кішкентай қошақандарды айналып-толғанып жүретін еді. Сол малдың сүтінен жасалған айраны мен құрты, ірімшігі өте дәмді болатын. Үйіне бара қалсақ біздерге үлестіріп беріп, балаша қуанатын, жарықтық.

Нағашыларымының үйі біздер үшін яғни жиендерге иранбағы болып көрінетін. Біздең үй ауылдың орта шетіндегі көшеде болатын. Анамыз кейде шаруаларымен төркініне баратын. Кейде асығыс болады да інім екеуімізді үйге тастап кетеді. Содан анамыз үйден біраз ұзады-ау деген кезде топырақты борпылда-тып, бауырымды жетектеп, шешемнің ізінен саламын ғой. Анам төркініне барып отыра берген кезде нағашыларымының қоржын тамының бұрышынан інім екеуіміз сығалап тұрамыз. Нағашы атам: «Келіңдер, келіңдер, бұрыштан сығаламай, -деп шақырып алады. Шешем біздерге ала көзбен бір қарайды да төркіндерімен әңгімелесіп отыра береді.

Нағашыларымының бау-бақшаға егілген жеміс ағаштары да керемет салатын. Әсіресе жүзімдері самсап тұратын. Жүзімнің де неше сұрыптары болады екен. Тәп-тәтті, топтомпақ жүзімдер өте дәмді болатын. Сол кезде ауыл тұрғындары қауын-қарбызды да көп егетін. Дәмділігі сонша тәтті қауындар ерінді ойып жібе-

автдүкеннен киім алғанда екеуімізге бірдей етіп киім алатын. Кейде сырттай көрген адам екеуің егіз емессіңдер ме деп сұрайтын. Міне сол кездегі адамдардың жүрек тазалығын айтсаңызшы! Қазір бір үйдің балаларының өзі бастары бір қазанға сыймай бір-бірімен арыздасып жатады.

Жазбамның басында нағашы жұртымның бір-бірімен татулығын айттым ғой. Ол кісілер ешқашанда ренжіскен адамдар емес.

Нағашы әжем Сәрсенкүлдің де бейнесі әлі күнге дейін көз алдымда. Сол кездерде сексенді алқымдаған ол кісі өте биязы, сыпайы, таза адам еді. Нағашыларымының бау-бақшалары бір-бірімен жалғасып жататын.

Сәрсенкүл әжемнің бақшасында бір түп сарғалы жыл сайын жақсы салып, мол өнім беретін. Мені көрген сайын: «Сәрсенбек-ау, ана тәтті өріктен ауыз тисей, -деп бәйек болушы еді, жарықтық.

Содан кейін үйіндегі кәкір-шүкір қоятын кепесінде үлкен кебеже болатын. Кебеже неше түрлі кітаптарға толып тұратын. Әжем сол кітаптарды көрсетіп, балам, қалағаныңды ал дейтін. Шетел әдебиетінің аудармаларынан бастап, қазақ қаламгерлерінің шығармалары том-том болып кебежеде тұратын. Менің кітап оқуға құмарлығымды ол кісі байқап жүрсе керек. Сол кезде алған кітаптарымының көбісі өзімің жекке кітап қорымда сақтаулы. Әжемнің көзінде мендегі құнды дүние сол.

Нағашыларымының кезінде аңшылықпен айналысқанын айқындайтын қақпандардың неше түрін сол үйде көргенмін. Қасқыр, түлкі, қоян, тышқан қақпандар ұсақ-түйік заттар сақтайтын қоймаларында көптеп жататын. Кейін балалары аңшылықты кәсіп еткен жоқ.

Нағашы әжем Күләйаның Шолаққорғанда тұратын бауыры Ұлы Отан соғысының ардагері, батыр барлаушы Пәрімбек Махановтың баласы Жұмағали Қызылкөлге жиі келетін. Екеуіміз түйдей құрдаспыз. Түнімен онымен бірге ханалық ойнайтын едік. Бұл ойыннан біздер жалықпайтынбыз. –Жатыңдар, жатыңдар, түннің бір уақытысы болды, -деген үлкендердің қайта-қайта ескертуінен кейін зорға жастыққа бас қоятынбыз.

Бір күні кешкісін табан астында, екі кештің ортасында Жұмағалидан айырылдық та қалдық.

Өзіміз қатарлы балалармен талай жарысқанымыз естен кетпейді. Ылғи жарыстың алды болып нағашым келетін. Сағынтай екеуіміз егіз қозыдай болып өстік. Тіпті киген киімдеріміздің өлшемдері де бірдей болатын.

Анам жарықтық

